

στρώσις, μεθ' ὃ θά ἐπακολουθήσῃ ὁ συμφώνως πρὸς τὸν ἀρχαιολογικὸν νόμον ἀνακαινισμός.

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Οἱ Ἅγιοι Βαδύλειος, Ἀθανάσιος, Νικόλαος

Κατὰ τὸν κ. Ἡλιόπουλον, πρόκειται περὶ κειμηλίου τοῦ ἔκτου αἰῶνος μονοκλίτου βυζαντιακοῦ ναοῦ, οὐκ' ὀλίγα ὑποστάτως καὶ τὰς τύχας παρακολουθήσαντος τῆς ἀθηναϊκῆς Ἰστορίας, καὶ ἰδιαίτητα τὰς τοῦ Ἀμαρουσίου, μεθ' οὗ πολλαπλῶς συνδέεται.

Πρὸ αἰῶνος δι' ἀψίδων ὑπεστηρίχθη ὁ θόλος τοῦ ναοῦ ἐτοιμόρροπος ὢν, ἐνῶ ὁ τοῦ νάρθηκος κατέπεσε. Ἐκ τῶν σωζομένων τοιχογραφικῶν ἀναγομένων εἰς τρεῖς χρονικὰς περιόδους, διακρίνονται τινες ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ κοίλου τῆς κόγχης

Ἡ ἐκτελουμένη ἐργασία βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου, περιοριζομένη εἰς τὸ νὰ στερεώσῃ τὰ ἐπικινδύνως ἀκροσφαιλῆ, καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὰ κατεστραμμένα. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δὲ τῆς ὅλης ἐργασίας ταύτης θὰ ἐπακολουθήτῃ ὁ νέος ἐγκαινισμός διὰ πανηγυρικῆς τελετῆς, οὕτως ὥστε ἀποδιδόμενος ὁ ναὸς εἰς κοινὴν χρῆσιν θὰ ἱερανοποιήτῃ τὰς κοινὰς προσδοκίας καὶ τὸν γενικὸν πόθον. Ἰσως δὲ συνδεθῆ καὶ μὲ γενικώτερα ἐκεῖ ἐξωραϊστικὰ ἔργα, ἀπαραίτητα διὰ τὸ Ἀμαρουσίον, ὅπερ δὲν ἤξιώθη τοιούτων.

ΤΟ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟ ΒΟΥΝΟ

Ἐντύπωσις ταξειδιοῦ

Γοργὸ τὸ τραῖνο διάβινε τὸ καλοκαιρινὸ πρωῒ, μέσ' ἀπὸ κάμπους καὶ βουνά, λιβάδια καὶ ἀκρογιαλίας ἢ φύσι ὃ ἡ γιόρταζε γεμάτη χρώματα, ζωὴ, καὶ ἡ αὔρες ἐρωσιάρικα τὴν χάριδευσαν καὶ ἀγάλια.

Ἄπ' τὸ παραθυρὶκι μου ἀχόρταγα κυττοῦσα Εἰκόνας παικιλόχρωμε, χαρούμενες, γλυκῆς, Ποτάμια καὶ ἄγριες κυλαμιεῖς, χαρόδρες καὶ δασάκια, Δόφους σκιεροῦς μὲ ἀπικλῆς γραμμῆς καὶ ἀρμονικῆς.

Κεῖ κάτω στὸν ὄριζοντα ἓνα πελώριο βουνὸ Ὁρθώνονταν περήφανο στὸ γυλιανὸν αἰθέρα, σὲ γάζες ἀχνοῦφραντες, μεξεδένιες καὶ μωβιῆς τύλιγε τὴ γιγάντια κορμοστασιά του ἡ μέρα.

Μὰ εἶχε στὸ ἓνα του πλευρὸ, ἐν ἀνοιγμα μεγάλο, Που ἴμοιαζε ἔτσι κόκκινο μὲ ἀγιάτρευτη πληγὴ, τοῦ κάκου καὶ ἂν τὸ σκέπαιζε μὲ τὸ γαλάζιο πέτλο, ἄγρια ἡ πληγὴ του μάτωνε ἐκεῖνη τὴν αὐγὴ!

Κι ὅπως τὸ τραῖνο ἔστριβε, ἐγύριζε καὶ ἐκεῖνο, καὶ ἔκρυβε μέσ' τοὺς γαλαξείους του τοὺς κόλπους τὸ [τρανὸ σημάδι του, καὶ ἀνίκητο σήκωνε τὸ κεφάλι κυττάζοντας περήφανα καὶ ἴσια τὸν οὐρανὸ.

Ὡρα πολλὴ τὸ κύτταξα μὲ λυπημένους στοχασμούς, τὸ πονεμένο, τὸ μαβί, τ' ἀμίλητο βουνό. Πόσες ἀλήθειες διάβασα στοὺς μυστικούς του στεναγμούς!

Σὲ λίγο, ὅλα ἔσβυναν πίσ' ἀπ' τοῦ τραίνου τὸν καπνὸ. ΑΘΗΝΑ Ν. ΤΑΡΣΟΥΔΗ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Αἱ μεγαλείτεροι νίκαι εἶνε ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἐπιτυχῆσαν μεν μὲ τὰ εἰρηνικὰ ὄπλα τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ πνεῦμα.

*
Γυναικὴ ἡ ὁποία ἔπαυσε ν' ἀρέσῃ, ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν!

*
Ἡ ἐγκαρτέρησις εἶνε ἡ δύναμις τῶν δυστυχούντων.

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ
Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος, Γρηγόριος, Χρυσοστόμος

Δ. Λ.Κ.